

Vänsterpartiet, *Revolution* och SP

Ledningen i Vänsterpartiet vill bli kvitt den strömning som samlats kring tidskriften *Revolution*, som främst verkat i Ung Vänster, men som också har medlemmar/sympatisörer i Vänsterpartiet, bland dem partistyrelsesuppleanten Peter Möller. Den 6/9 slog partistyrelsen med knapp majoritet fast att *Revolution* var att betrakta som ett ”konkurrerande parti”, vilket i klartext betyder att medlemskap i *Revolution* är oförenligt med medlemskap i V.

Anmärkningsvärt är att (hittills) har varken *Proletären* eller *Offensiv* kommenterat saken, som är av principiell vikt. I ”r-arnas” fall är det begripligt, eftersom de med sina stalinistiska rötter knappast har något till övers för intern partidemokrati, särskilt inte när den tar formen av ”tendenser”. Mer förvånande är *Offensivs* tystnad. Måhända spelar här gamla motsättningar in (*Revolution* tillhörde för länge sedan samma strömning som *Offensiv*)?

Frågan får en särskild ”knorr” eftersom det samtidigt pågått samtal mellan V och Socialistiska Partiet för att undersöka om det är möjligt för SP att kollektivt eller individuellt gå med i V, med bibehållande av tidningen *Internationalen*, medlemskap i Fjärde Internationalen m m. Behandlingen av *Revolution* implicerar att V-ledningen inte vill ha någon ”tendens” i sitt parti (den enda tillåtna tendensen är ledningsmajoriteten), utan ska man vara med i V, då får man inte (åtminstone på ett organiserat sätt) föra fram andra uppfattningar än partiets officiella. I praktiken innebär det att V-ledningen, om den inte modifierar sin hållning, slår igen dörren för SP, för den är väl inte så blåögd att den tror att alla SP-are skulle vara beredda att överge eller tåga om sina uppfattningar, bryta alla sina internationella förbindelser osv.

Artiklarna nedan är samlade tidningsvis där de återges i tidsordning (de äldsta först).

Se även ”del 2” av denna debatt: [Debatten om V, *Revolution* och SP rullar vidare](#)

MF 19/9 2015

Innehåll

Flamman	1
<i>Stoppa försöket att utesluta mig ur Vänsterpartiet!</i>	1
<i>Strid om tidningen Revolution i V</i>	2
<i>Stoppa Revolutions uteslutning ur (V)!</i>	2
<i>Trotskistjakt ger traumatiskt eko</i>	3
Internationalen.....	4
<i>Intervju: Uteslutningar kan bli resultatet av V-möte</i>	4
<i>V-beslut: Revolution är ett konkurrerande parti</i>	5
<i>Paragrafrytteri eller politik? Vänstern behöver tendensfrihet</i>	7
<i>Vänsterpartiets dilemma: En strategi för vänstern eller för partiet?</i>	10
<i>Danmark: Tendensfrihet skapar bredd</i>	11
Revolution (f d Avanti).....	12
<i>Mot uteslutningen av Peter Möller! Försvara tidningen Revolution! Nej till häxjakt på marxister!</i>	12
<i>Stoppa Revolutions uteslutning ur Vänsterpartiet!</i>	17
<i>10 sätt att stoppa uteslutningen av Revolution ur Vänsterpartiet</i>	23
Lästips – om intern partidemokrati, ”tendensfrihet” m m.....	25

Flamman

Stoppa försöket att utesluta mig ur Vänsterpartiet!

Peter Möller

Flamman 2/9 2015

Vänsterpartiets partistyrelse behandlar den 6 september en punkt som i praktiken handlar om min uteslutning från partiet. Sedan kongressen 2012 har jag suttit i partistyrelsen där jag ofta varit en kritisk röst till vänster. Detta fick mig nästan bortplockad från valberedningens förslag vid kongressen 2014. Jag fick höra att jag måste ”hålla tillbaka”. I stället har jag tagit ett steg åt vänster och på PS-möten fört fram att vi behöver en tydligare socialistisk politik som svar på kapitalismens kris, exempelvis förstärkning av banker och storföretag under arbetarkontroll.

Det senaste halvåret har jag lett två studiecirklar i marxism i Umeå där jag bor, en med partiet och en med Ung Vänster. Jag har också hjälpt till att sälja tidningen Revolution (tidigare Avanti), och vid några tillfällen träffat kamraterna i tidningsföreningen och utbildat mig i marxism. Tidningen Revolution är enligt mig en konsekvent försvarare av revolutionära marxistiska idéer, och sprider dem som en idéströmning inom partiet.

Den 18/8 ringde partisekreterare Aron Etzler upp mig och påstod att tidningsföreningen Revolution är ett ”konkurrerande parti” till Vänsterpartiet och att mitt engagemang med tidningen är oförenligt med medlemskap i Vänsterpartiet. Därför skulle jag kunna uteslutas. Men Revolution ställer inte upp i val utan uppmanar tvärtom människor att rösta på Vänsterpartiet och att gå med i Vänsterpartiet. Hur skulle Revolution kunna vara ett konkurrerande parti?

Jag har inte fått något tydligt svar, varken i möteshandlingarna eller av partisekreteraren. I slutändan har det landat i att Revolution har revolutionära marxistiska åsikter, som VU inte håller med om. Och här kommer vi till den egentliga orsaken till att de vill utesluta mig: Jag har åsikter som är obekväma. Det spelar ingen roll att jag varit en lojal, kamratlig partimedlem i tolv år och att jag helhjärtat stödjer partiets grundläggande målsättningar. Mitt brott är att jag för partiets och kampens skull hävdar att vi bör hitta tillbaka till de idéer som var orsaken till att partiet en gång grundades, den revolutionära marxismen.

Detta går inte ihop med VU:s vision för partiet. Marxismen ska rensas ut, vi ska närma oss Socialdemokraterna för att eventuellt få några ministerposter och ett marginellt inflytande över S-budgetar, även om vi tvingas ge upp partiets hela själ på kuppen. Men samarbetet med regeringen gör att vi ses som medansvariga för de nedskärningar som just nu genomförs runt om i landet.

Skulle VU:s förslag gå igenom ställs jag i praktiken inför valet om jag ska sluta att sprida marxistiska åsikter och träffa andra marxister. Jag kommer i sådant fall inte att vika mig utan hävda min demokratiska rätt att föra fram och diskutera idéer jag tror på. Detta är ett angrepp på hela partiets vänster och interndemokratin och kommer inte att sluta med mig.

Nu söker jag partiets stöd. Alla som anser att olika åsikter ska få föras fram i partiet och ännu mer de anser att marxismen har rätt att existera i partiet, måste protestera mot detta odemokratiska förfarande.

Men mer än diskussioner om påhittade ”partier i partier” måste vi ha en seriös diskussion om vilket parti Vänsterpartiet är och borde vara. Ett socialistiskt kämpande parti som tar kampen mot SD, mot förtryck och nedskärningar, eller ett stödparti till regeringens högerpolitik.

Varför ägnar VU tid åt att angripa marxister när vi borde diskutera hur vi ska kunna ta ledningen i denna kamp?

Strid om tidningen Revolution i V

Anne-Li Lehnberg

Flamman 3/9 2015

I helgen ska Vänsterpartiets partistyreelse ta ställning till om tidningsföreningen Revolution är att betrakta som ett eget parti eller inte.

Peter Möller, suppleant i Vänsterpartiets partistyreelse, aktiv i Revolution och författare till en [debattartikel](#) om händelsen är säker på sin sak: – Revolution är inget eget parti.

Tidningsföreningen Revolution är ansluten till International Marxist Tendency, IMT.

Som jag har förstått det består en del av kritiken mot Revolution i att IMT arbetar entristiskt (lite förenklat; försöker skapa egna fraktioner inom organisationer), hur ser du på det?

– IMT vill ju i de länder som de verkar sprida marxismen i arbetarrörelsen. Det är väl inget fullt eller konstigt. Marxismen är till och med inskriven i V:s partiprogram. Jag tycker jag borde ha rätt till att sälja en tidning, särskilt med tanke på att Revolution stödjer V i alla val. Vänsterpartiets partisekreterare Aron Etzler har avböjt intervju men ger en skriftlig kommentar till Flamman:

”Vad Vänsterpartiets partistyreelse ska diskutera på mötet i helgen är om Revolution, fd Avanti, är ett konkurrerande parti till Vänsterpartiet. Jag vill ogärna föregripa den diskussionen, men jag vill betona att det i det här läget inte handlar om uteslutningar av enskilda medlemmar.

Om det skulle bli så att Revolution av PS betraktas som konkurrerande parti blir följden för dem som är medlemmar i både Revolution och Vänsterpartiet i första hand att de erbjuds möjlighet att välja vilket parti man vill fortsätta vara medlem. Detta eftersom våra stadgar inte tillåter medlemskap i konkurrerande partier. Först om de personerna skulle insistera på dubbelt medlemskap skulle det i så fall kunna bli aktuellt med uteslutningsärenden”, skriver han.

Stoppa Revolutions uteslutning ur (V)!

Ylva Vinberg

Flamman 16/9 2015

Alla de saker som getts som ”bevis” för att vi skulle vara ett parti – går att applicera på andra grupper i Vänsterpartiet, skriver Ylva Vinberg, redaktör för Revolution.

Den 6 september röstade Vänsterpartiets styrelse med tolv röster mot tio igenom att tidningen *Revolution* (före detta Avanti) ska anses vara ett ”koncurrerande parti”. Inga verkliga argument har lagts fram för detta. Vi ställer inte upp i några val, utan uppmanar till en röst på Vänsterpartiet, stöttar partiet aktivt i valrörelser, och uppmuntrar folk till att gå med och bli aktiva.

Vi är en idéströmning organiserad runt en tidning – en av flera inom partiet, inte den enda med en tidning (*Flamman*, *Clarté*) eller den enda som tillhör ett internationellt samarbete (CMS), och har samma självklara demokratiska rätt att existera som andra. Alla de saker som getts som ”bevis” för att vi skulle vara ett parti – går att applicera på andra grupper i Vänsterpartiet.

Vi kan inte se någon annan anledning till att vi attackeras än de politiska åsikter som Revolution försvarar. Aron Etzler gör det tydligt när han skriver att problemet är att

Revolution har ”ett eget politiskt projekt”, och att vi har en ”agenda” där vi ”säger att V är si och så och vi vill ändra på det”.

Låt oss förtydliga: vi är stolta medlemmar i ett parti med en revolutionär tradition. Men vi ogillar de senaste årens högervridning och närmande till Socialdemokraterna. Vi har varit kritiska till att partiet inte är en tydligare opposition utan framstår som ett stödparti. I kommuner och landsting fortsätter nedskärningarna runtom i landet när statsbidragen inte skrivs upp. De reformer man fått igenom är givetvis bra, men priset har varit att man indirekt tvingas försvara och ses som medansvarig för högerpolitiken.

Vi har kritiserat att man släppt radikala krav som 200 000 jobb i offentlig sektor och nedprioriterat kravet om sex timmars arbetsdag som kongressen beslutat om. Och vi har kritiserat att Partistyrelsen förhållit sig så passiv till kampen emot fascism och rasism. Det finns en annan väg att gå. Podemos, Syriza och Jeremy Corbyn blev oerhört populära därför att de vågade vara hårda i sin kritik av ojämlikhet, bankirernas stölder och politikernas hyckleri, och stått för något slags vänsteralternativ. Vänsterpartiet borde ta lärdom av detta och bli ett tydligt och radikalt parti som tar avstånd från det politiska etablissemanget.

Men man måste gå längre än så. Man måste anta ett socialistiskt program och vara redo att leda en kamp som går utöver kapitalismens ramar, och våga nationalisera bankerna och storföretagen och uppmana arbetarklassen att ta över samhällets styre. Annars riskerar man en kapitulation som det grekiska Syrizas, ett parti som hade illusioner i klassamarbete och förhandlingar. Nu genomför Syriza en stenhård högerpolitik, mot partiets och befolkningens vilja, och har splittrats och nära nog förstörts som radikal kraft.

Vi är en av flera röster för ett revolutionärt Vänsterparti. Det verkställande utskottet (VU) verkar vilja lämna de positiva delarna av vår kommunistiska tradition – det vill säga de revolutionära traditionerna – medan man verkar vilja behålla de stalinistiska och byråkratiska metoderna och sättet att se på det inre partilivet. Om inte VU tänker om, och partiet säger ifrån, är risken stor att vi inte blir de sista att uteslutas.

På nästa partikongress hade vi velat se en diskussion om hur vi bäst kan bekämpa Sverigedemokraterna och högern, hur vi kan stärka partiet och snabbast och effektivast kunna mobilisera för vänsterpolitik och kämpa för att avskaffa kapitalismen. Nu tvingas vi i stället att ta striden för vår rätt att vara kvar inom Vänsterpartiet. Den striden kommer vi att föra hela vägen till kongressen.

Trotskistjakt ger traumatiskt eko

Anna

Flamman 16/9 2015

Jag tror inte att en yngre generation förstår vilken fullkomlig chock partistyrelsens beslut blev för oss som var med under det tidigare 70-talet och dess strider med följder för aktiva inom hela vänstern!

Vi kunde aldrig föreställa oss att få uppleva en trotskistjakt igen och definitivt inte inom (V) år 2015. Det är, som Håkan Blomgren skriver i *Internationalen*, för många närmast traumatiskt. Det var år då folk for illa, det fanns de som bröt ihop, konflikterna genomsyrade till och med utbildningar och arbetsliv.

Naturligtvis förstår vi att röstsiffrorna tolv-tio skvallrar om den verkliga motsättningen och att Peter Möller och en tidning bara är en ingång för att kunna drämma näven i bordet och ryta rättning i ledet och samtidigt avsluta förhandlingarna med (SP). Partiledningen vill inte ha protester och diskussioner vid ett närmare samarbete med (S). De som genomdrivit beslutet vet mycket väl att Peter Möller och tidningen inte är ett hot mot partiet.

Helgar ändamålet medlen? Jag har redan sett hur aktiva medlemmar med ett helt livs vänstererfarenhet drar sig undan och tystnar – ett helt livs vänsterengagemang slutar i bitterhet.

I partiet blir det lägre i tak och kortare väg till dörren. Spelar det roll?

Internationalen

Intervju: Uteslutningar kan bli resultatet av V-möte

Arash Hakimnia

Internationalen 4/9 2015

Vänsterpartiet ska på ett partistyrelsemöte 9 september avgöra om kretsen kring tidningen *Revolution* (tidigare *Avanti*) som är ansluten till Internationella Marxist-tendensen IMT¹ är att betrakta som ett ”konkurrerande parti”. *Revolutions* sympatisörer är aktiva i Vänsterpartiet och enligt V:s stadgar får partimedlemmar inte samtidigt vara med i konkurrerande partier.

Revolution uppmanar sina anhängare att även gå med i IMT.

Frågan aktualiserades när partistyrelsen för två veckor sedan upptäckte att en av dess suppleanter, Peter Möller, har kopplingar till *Revolution*. *Revolution* anklagas nu för entrism av medlemmar i partistyrelsen.

Peter Möller förnekar att han eller *Revolution* har någon entristisk strävan inom Vänsterpartiet.

– Det blir en väldigt märklig entrism i så fall, säger han. Jag har ju varit med i ungdomsförbundet och partiet sedan 2003. Det blir en väldigt märklig anklagelse att jag ska ha gått in i partiet. Jag har ju dragit slutsatserna främst sista året att marxismen behövs i partiet. Jag har alltid stått till vänster i partiet men jag hade absolut ingen tanke på att gå med i partiet för att påverka det. Jag gick med för att jag tyckte att det var ett bra ungdomsförbund och ett bra parti som var vänster.

Har du gått med i IMT?

– Det har jag inte gjort. Jag är sympatisör, säljer tidningen och har gått på studiemöten.

Peter Möller ser det istället som att partiet vill få bort en tydlig vänsterröst från partiets ledning.

– När man ska närma sig Socialdemokraterna och få inflytande blir de väldigt oroliga att det kommer upp idéer som är mer revolutionära. De vill inte ha det i partiet och markerar mot mig för att få bort mig. Jag känner att de tycker att mina åsikter är obekväma.

¹ IMT bildades sedan brittiska Labour uteslöt trotskister i CWI anklagade för entrism på 1980-talet. IMT tillhörde den grupp som fortsatte att verka inom Labour. IMT i Sverige bildades 1992. 2010 lämnade huvuddelen av den svenska sektionen IMT. De som stannade kvar tog sig namnet *Avanti*. I år bytte *Avanti* namn till *Revolution*.

Aron Etzler, medlem i verkställande utskottet VU, förnekar att det alls skulle handla om en uteslutning av Peter Möller eller radikala vänsterröster i största allmänhet. I ett skriftligt svar skriver han:

”Det beslut som ligger på partistyrelsens bord handlar om att besluta om Revolution är ett konkurrerande parti till Vänsterpartiet. Om partistyrelsen svarar ja på den frågan får det konsekvenser för de medlemmar som är med i både Vänsterpartiet och i Revolution. Detta eftersom partiets stadgar är väldigt tydliga kring att man som medlem i Vänsterpartiet inte kan vara medlem i ett konkurrerande parti. De som berörs av detta kommer i så fall att uppmanas att välja parti. Förhoppningen är självklart att berörda då väljer Vänsterpartiet. Först om någon eller några personer skulle insistera på dubbelt medlemskap kan det bli aktuellt med uteslutningsärenden.”

Men Peter Möller menar ändå att ställa medlemmar inför ett sådant val i praktiken handlar om uteslutningar.

– Det blir väl uppenbart att det är en uteslutning när han ringer och säger att det inte är förenligt att vara med i partiet samtidigt som man engagerar sig runt Revolution. Om jag då hävdar min rätt att sälja tidningen och träffa de människorna på studiemöten då blir det ju uppenbart att det handlar om en uteslutning.

Partistyresemötet ska också diskutera Socialistiska partiets samarbete och eventuella ingående i Vänsterpartiet. Enligt Aron Etzler har eventuella uteslutningar ingen påverkan på den diskussionen.

– Vi ser inget sånt samband, säger han på telefon till Internationalen. SP har en öppen diskussion just nu om de ska gå med i V eller inte. Revolution har en dold agenda att gå in i V och förändra det inifrån, det man kallar entrism. Så vi ser det som två olika saker.

V-beslut: Revolution är ett konkurrerande parti

Arash Hakimnia

Internationalen 11/9 2015

Vänsterpartiets partistyreelse valde med rösterna 12 mot 10 att bedöma tidningsföreningen Revolution, svensk sektion av IMT, som ett ”koncurrerande parti”. Beslutet innebär att aktiva i föreningen får välja mellan engagemang i Revolution eller medlemskap i Vänsterpartiet. Beslutet har väckt diskussion inom Vänsterpartiet. På onsdagen hade drygt 250 medlemmar inklusive partistyreseledamöter och riksdagsledamöter skrivit under ett upprop som är kritiskt mot beslutet. Enligt undertecknarna borde Vänsterpartiet fokusera på viktigare diskussioner:

”Det finns stora problem i Sverige, som arbetslösheten, bostadsbristen, förskoleköerna, äldreården, och så vidare – som rasisterna i SD har försökt, och delvis lyckats, kapitalisera på. Vår diskussion och energi måste rikta sig mot Sverigedemokraterna och mot högern i Sverige och internationellt.”

Kaj Raving var en av dem i partistyrelsen som röstade mot förslaget och han känner inte igen bilden av Revolution som bland andra partisekreteraren och VU ledamoten Aron Etzler beskrivit.

– Jag tycker att det är ett olyckligt beslut, säger Kaj Raving. Jag har svårt att se att det handlar om ett konkurrerande parti. Jag tycker att de är ganska öppna med var de står och hur de jobbar.

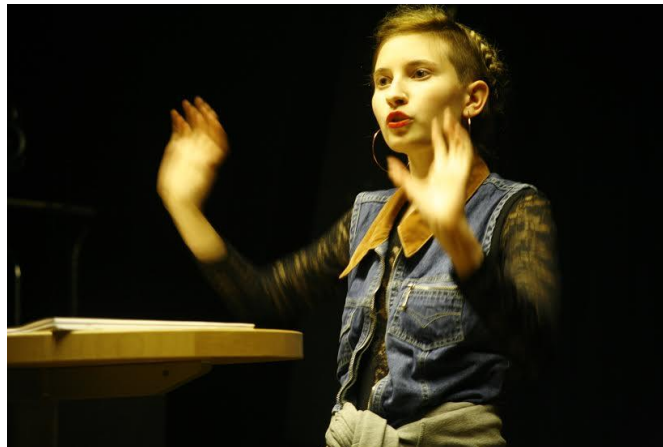
Men Aron Etzler, som stödjer beslutet tror inte att det kan leda till en större infekterad diskussion i partiet.

– Nej det tror jag inte, säger han till *Internationalen*. Vi har inget intresse av det och inte de heller. Vi är ett starkt och växande folkrörelseparti, när man växer så dyker sådant här ibland upp. Det finns folk från andra partier som går med i Vänsterpartiet och det finns folk i V som bildar partigrupperingar. Då får man ju ta upp det och pröva det.

Kan det bli aktuellt med liknande beslut om andra grupper och tidningar i V?

– Vi har haft folk som gått med i andra partier. Ett tag hade vi Örebro-partiet som bara fanns på lokalplanet. När det dyker upp andra partier så ber vi folk att välja. Vi hoppas ju att de väljer Vänsterpartiet. I alla fall hittills har folk valt. Det är ganska logiskt, man är antingen med i ett parti eller i ett annat.

Ylva Vinberg är redaktör för tidningen *Revolution* och aktiv i Ung Vänster i Hisingen. Hon tror inte alls att frågan kommer att lägga sig.

Ylva Vinberg, redaktör för *Revolution* och medlem i Ung Vänster sedan 2006, är en av dem som nu hotas av uteslutning.

Tror du att det kommer tas upp på kongressen i april?

– Det kan det nog absolut göra, säger hon på telefon till *Internationalen*. Jag tror att partistyrelsen nu kan se alla som skrivit på uppropet och ser på Facebook att många partimedlemmar upplever det här som obehagligt och som kommer ställa sig mot uteslutningar när de väl sätts igång. Jag tror säkert att det kan påverka kongressen också.

Ylva Vinberg tror inte att alla som är engagerade i *Revolution* kommer att uteslutas trots allt.

– Jag tror inte att de kommer att lyckas utesluta oss helt och hållet, spår hon. Vi kommer att fortsätta rikta oss till Vänsterpartiet och Ung Vänster och förhoppningsvis kunna fortsätta arbeta med folk i partiet och ungdomsförbundet. Vi hoppas att det här beslutet så småningom kommer att ändras.

Ni har inga planer att gå med i ett annat parti eller starta ett eget?

– Nej, vi har inga planer att gå med i ett annat parti och absolut inte på att starta ett annat parti. Vi är inte ett parti, vi har aldrig sett oss som ett parti och vi har ingen ambition att starta ett parti.

Partistyrelsen diskuterade också samverkan med Socialistiska Partiet och Aron Etzler ska presentera resultatet av diskussionen i ett mail till SP:s partistyrelse som har ett möte till

helgen i Malmö. Etzler avvaktar med att kommentera det konkreta innehållet i diskussionen förrän det har presenterats för SP:s ledning men ger en allmän bild av hur diskussionen gått. – Det var väldigt tydligt när vi hade den här diskussionen att vi inte uppfattar diskussionen om Socialistiska Partiet som samma sak, berättar Aron Etzler. En skillnad jag uppfattar är att SP själva tar upp de svåra frågorna, de har ärliga och raka frågor som de lägger upp på bordet och vill ha ett svar. Och nu har jag till uppgift skicka ett svar utefter diskussionen vi hade. Det är så man ska hantera det.

Kan tidningen Internationalen fortsätta vara verksam även om SP-medlemmar skulle gå med i Vänsterpartiet?

– Det har inte varit ett problem i Vänsterpartiet att ha en tidning. Utan det är andra parti-projekt som vi har haft problem med. Man kan inte ha ett projekt som går in i Vänsterpartiet och syftar till att värva medlemmar hos oss så som jag har uppfattat att Revolution har gjort. De har också en väldigt tydlig agenda där de säger att ”V är si och så och vi vill ändra på det”.

Har inte SP också det?/Har inte SP också åsikter om Vänsterpartiets riktning?

– Så har jag inte uppfattat det. SP har den här diskussionen för att de gillar Vänsterpartiet, inte för att de ogillar oss. De kanske har olika åsikter som personer så att säga. Men det här beslutet ska man tolka som att vi välkomnar folk till Vänsterpartiet, vi tycker att det är roligt att diskussionen med SP kommer upp och roligt att fler vill gå med i V. Men vi vill inte att andra partier ska göra det för att de vill ta våra medlemmar eller för att man ogillar Vänsterpartiet; det är ologiskt.

Paragrafrytteri eller politik? Vänstern behöver tendensfrihet

Håkan Blomqvist

Internationalen 12/9 2015

Ett modernt radikalt vänsterparti ska inte behöva ödsla energi på stadge- och gränsdragningsfrågor skriver Håkan Blomqvist från Socialistiska Partiet i en debattartikel apropå Vänsterpartiets öppnande för uteslutningar.

VÄNSTERPARTIET. En fullständig onödig konflikt hemsöker i dagarna Vänsterpartiet, ja faktiskt ett smärre trauma för många medlemmar som för tankarna till de tristaste perioderna av sektgräl i vänstern. Den gångna helgen beslutade partiets styrelse med de knappa röstsiffrorna 12-10 att karaktärisera den så kallade International Marxist Tendency, IMT, som ett eget, internationellt ”trotskistiskt” parti. Medlemmar i Vänsterpartiet måste välja, antingen medlemskap i IMT eller i Vänsterpartiet.

Bakgrunden är att suppleanten i partistyrelsen sedan 2012, Peter Möller från Umeå, försäljer IMT:s svenska tidning Revolution, tidigare kallad Avanti, och att flera aktiva medlemmar i Vänsterpartiet och Ung Vänster stödjer IMT. Hundratals medlemmar i Vänsterpartiet har protesterat mot att ställa anhängarna av Revolution inför ultimatum och manat partistyrelsen att släppa frågan. ”Högt till tak och långt till dörren”, har varit mottot.

Utan att här gå in på detaljer i stridsfrågorna står en sak klar. Ett modernt radikalt vänsterparti ska inte behöva ödsla energi på denna typ av stadge- och gränsdragningsfrågor. Om Peter Möller och hans kamrater kring tidningen Revolution är med i, stödjer eller bara gillar International Marxist Tendency borde inte vara något formaliaproblem. I ett pluralistiskt vänsterparti hade de bara utgjort en av många strömningar, åsiktsriktningar och tendenser. Deras kritik hade luftats och bemötts politiskt helt öppet, den politiska diskussionen hade ersatt paragrafexercis.

Socialistiska Partiet har sedan sin tillkomst i slutet av 1960-talet förespråkade tendensfrihet i arbetarrörelsen och vänstern. Med det avses att medlemmar med gemensamma idéer, kritik och perspektiv öppet kan träffas, författa inlägg och ställa förslag till kongresser och ledande organ. Den modellen har funnits i vänstern och arbetarrörelsen på många håll i världen där vänster- och arbetarpartier ibland till och med varit som paraplyorganisationer eller parlament för många olika politiska riktningar och formationer. I vår vision har, alltsedan vår rörelses tillkomst, legat idén om att samla alla radikala vänster- och arbetarrörelsekrafter inom ett brett och pluralistiskt parti för att både nå maximal styrka och utveckla våra politiska perspektiv gemensamt i full frihet.

I Socialistiska Partiet självt och i vår världsrörelse Fjärde Internationalen, har tendensfriheten varit självklar, alla medlemmar har rätt att sammansluta sig för att hävda en kritisk ståndpunkt och driva olika förslag. Minoritetstendenser av viss storlek har haft rätt att, på organisationens bekostnad, resa runt och argumentera för sin linje, få sina inlägg spridda till övriga medlemmar och vara representerade i partiledningen. Istället för korridoromygel och kompisgäng som agerar bakom kulisserna är avsikten med tendensfriheten att stimulera politisk debatt, där olika perspektiv bryts mot varandra och människor utvecklas politiskt.

I Sverige har två olika traditioner motverkat inriktningen mot tendensfrihet i arbetarrörelsen, den parlamentariskt byråkratiska och den stalinistiska. När socialdemokratin i slutet av 1920-talet var på väg att bli, vad forskningen kallat ett ”hårt parti”, trängdes den tidigare kulturen av olika öppna politiska riktningar och fraktioner tillbaka i den socialdemokratiska arbetarrörelsen. Det ”enade” partiet utan tydliga åsiktsformationer handlade om att likrikta åtminstone socialdemokratins ledande kretsar inför riksdagskompromisser och regeringsmakt. Att mängder av åsiktsriktningar levde vidare liksom strider även i våra dagar, kunde inte förhindras, men kampen förs ofta på ett fördolt sätt och som personfrågor, vid tillsättningar och omröstningar. Den parlamentariskt byråkratiska modellen blev tidigt norm inom det etablerade svenska partilivet. Att bilda en politisk ”fraktion” framstår som illojalt och splittrande, medan mygel i valberedningar och diffusa tillhörigheter utan politisk plattform som ”traditionalist” eller ”förnyare” anses normalt.

Den stalinistiska versionen av ”demokratisk centralism” var på andra sidan länge regel inom det svenska kommunistpartiet. Den har framställts som ”leninistisk” men hade inte mycket att

göra med partikulturen i bolsjevikpartiet under Lenins tid före maktövertagandet. Bolsjevikpartiet var som en kokande gryta av olika perspektiv och åsiktsriktningar med sina tidningsorgan och företrädare som även utåt kunde hävda sin mening. Ja, bolsjevikledare som Zinovjev och Kamenev kunde till och med offentligt motsätta sig bolsjevikpartiets planer på maktövertagandet i oktober 1917. Det var i egenskap av den statsbärande diktaturens parti som bolsjevikerna i början av 1920-talet förbjöd fraktioner som en tillfällig nödåtgärd. Med Lenins död 1924 och den så kallade "bolsjevismen" upphöjdes det provisoriska till princip, både för det sovjetiska kommunistpartiet och dess bundsförvanter runt om i världen. För det nybildade svenska kommunistpartiet blev den stalinistiska versionen av "demokratisk centralism", där formerade politiska tendenser och olika riktningar betraktades som partifientlig fraktionism, en järnhård partilag. Gång på gång uppspårades och rensades partiet från "partifientliga fraktioner" i förödande destruktiva processer där kamrater plötsligt förklarades vara fiender, gärna brännmärkta som "trotskister", "titoister", "högeropportunist" eller "vänsteravvikare".

Med den stalinistiska kommunismens fall och kommunistpartiernas omställning till reforminriktade vänsterpartier ersattes den stalinistiska centralismen av den etablerade parlamentariska kulturen, åtminstone i Sverige. Ja, i själva verket tycks övergången varit ganska smärtfri och skillnaden inte oöverbryggbar. Till skillnad från i den äldre kommunistiska strukturen är friheten långt större för den enskilda medlemmen att tycka och tänka fritt, liksom att prioritera och göra vad den vill. Ingen hänvisar längre till partibeslut, partidisciplin och arbetsplikt. Men, liksom tidigare är det inte accepterat att inom partiet forma aktiva och kollektiva politiska riktningar med alternativa perspektiv. I den meningen övergick den gamla partimodellen smidigt i den nya parlamentariska.

Ett argument mot tendensfrihet är att den skulle motverka partidemokratin och att "alla medlemmar ska ha samma möjligheter till inflytande." Invändningen bortser ifrån den väldiga skillnaden i möjligheter till inflytande mellan enskilda medlemmar och en partiledning i ett modernt parti med alla de resurser, både materiella, personella och politiska, som koncentreras i dess händer. Det gäller även när partiledningen är demokratiskt tillsatt. I själva verket har ju diskussionen kring problemet med toppstyrning, byråkratisering och försvagat medlemsinflytande följt det moderna partisystemets utveckling de senaste hundra åren. Idag är det en diskussion som är än mer akut när partiapparater gjort sig mer oberoende av aktiva medlemmar till förmån för spinndoktorer, PR-byråer och mediakontakter – det hela finansierat i allt mindre utsträckning av en aktiv medlemsbas. Om "alla medlemmar ska ha samma möjligheter till inflytande" måste de också utan ängslan ges möjlighet att formera sig och gemensamt driva sina ståndpunkter.

I dagens digitala och gränslösa informationsålder bör nog den centraliserade byråkratiska partimodellen dessutom betraktas som historia, därav det skärande gnisslet från friktionen när Vänsterpartiets stadgar möter realiteternas pluralism. Få vänsterpartier klamrar sig idag fast vid den, ska vi säga, mer monolitiska partinorm som Vänsterpartiets styrelse försöker upprätthålla. Danska Enhedslisten, tyska Die Linke, Socialistiska partiet i Nederländerna, Left Unity i Storbritannien förstås, liksom brittiska Labourpartiet, Partie de Gauche och NPA i Frankrike, Podemos i Spanien, Bloque Socialistiska i Portugal, Syriza i Grekland... alla inrymmer de, som pluralistiska vänsterpartier, olika tendenser, strömningar och plattformar som artikulerar sig i stora och små frågor, övergripande som omedelbara. Ja, även det amerikanska Socialist Party USA som Jonas Sjöstedt tillhörde när han bodde där, har tendensfriheten inskriven i sitt "Points of Agreement". I punkt 4 kan man läsa: "Vi är en 'multi-tendens-organisation'. Vi utgår från våra principer och formar ett gemensamt program, men våra medlemmar har olika underliggande filosofier och åsikter om världen. Därför förkastar vi avantgardetänkande och demokratisk centralism."

Naturligtvis finns svårigheter även med denna brokiga frihetlighet; vänsterns motståndare hetsar om splittring, oenighet i underordnade enskildheter kan förstöras, organiserade tendenser kan bli sig själva nog, gruppegoism glömma det gemensamma. Varje organisationsmodell har sina baksidor som måste hanteras. Men för en vänster som tänker sig att lämna marginaltillvaron och bli till en folklig massrörelse i vår egen tid finns ingen återvändo. Samhällets egen radikala pluralism kommer att – och måste – tränga fram i organisationerna med all sin brokiga spretighet. De olika politiska viljeriktningarna och strömmarna måste hanteras politiskt i öppen diskussion och erfarenhetsbyte. Alternativet är den ängsliga scanningen av stadgebrott och formaliagränser som kanske kan fylla ett partisekretariat med känsla av handlingskraft, men suger energi och glädje från dem som bara vill kämpa.

Vänsterpartiets dilemma: En strategi för vänstern eller för partiet?

Håkan Blomqvist

Internationalen 18/9 2015

Man är inte starkare i förhandlingsrummet än man är ute i samhället”.

Det är förnuftiga ord av Jonas Sjöstedt och Vänsterpartiets programkommission som pekar mot vikten av kamp och rörelse ute i samhället för att förändra styrkeförhållanden. Betydelsen av framgångar och delsegrar som förbättrar livet för människor, men också öppnar blicken för möjligheter att förändra och förena istället för splittra. Ja, även att socialism inte handlar om ett färdigt paket som en vacker dag dimper ned, utan om en rörelse av växande demokratisk folkmakt över kapital och samhälle i riktning mot jämlikt inflytande och fördelning.

Dilemmat i den strategidiskussion som Vänsterpartiet nu inleder ligger på ett annat plan. Den nya socialistiska strategi det talas om är just en strategi för Vänsterpartiets inflytande, i meningen en partistrategi. Det är därför det hela känns upp och ned för en observatör från Socialistiska Partiet.

När vi själva diskuterar strategi handlar det hellre om frågor som: hur kan vi bygga och stärka de sociala rörelserna och aktionerna för välfärd, bostäder, jobb och asyl? Hur kan fackliga organisationer och nya och gamla folkrörelser demokratiseras och rustas upp för att kämpa?

Hur kan bredare grupper dras in i gemensam kamp för att vinna kollektiva erfarenheter och ökat självförtroende.

”Förhandlingsbordet” är nummer två, tre eller fyra, inte själva utgångspunkten. Det är just vad som sker ”ute i samhället” som avgör, det är där människor måste förenas istället för att stå splittrade, det är där kollektiva erfarenheter av att det går att förändra kan bidra till att människor växer i medvetenhet och förmåga.

En diskussion i vänstern om strategi bör handla om strategi för att förena människor till gemensam kamp och rörelse kring de stora och små frågor där den pågående och dagliga kraftmätningen sker mellan människors behov och rättigheter – och kapitalistiskt vinstintresse. Alltså strategi för att mobilisera den sociala kraft som kan förändra styrkeförhållandena och rubba dagens övermakt. Inte strategi primärt för det egna partiets parlamentariska framgång.

En sådan diskussion kan säkert behövas, men riskerar att degenerera till slug partitaktik om den inte underordnas det övergripande syftet att mobilisera arbetande och maktlösa människor för att förändra samhället. Det är för den förändringen vi deltar i diskussionen om socialistisk strategi.

Danmark: Tendensfrihet skapar bredd

Annika Holm Nielsen

Internationalen 18/9 2015

I ljuset av debatten om samarbete mellan Socialistiska Partiet och Vänsterpartiet bad Internationalen Danska SAP:s Annika Holm Nielsen att skriva en kort kommentar om tendensfrihet och hur den praktiseras inom Enhetslistan.

Enhetslistan grundades kring murens fall, när vänsterflygeln på ett globalt plan stod inför sin hittills största kris, oavsett om denna var ”berättigad” eller ej. Till en början var Enhetslistan bara tänkt att vara en valkoalition, men utvecklade sig med åren till ett riktigt parti.

Från början var Enhetslistan en sammanslutning av Danmarks Kommunistiska Parti, Vänster-socialisterna och Fjärde Internationalens danska sektion SAP. Grundarna av Enhetslistan fokuserade på ”enhet i handling” som en uppgörelse med andra klassiska föreställningar, såsom att man inom vänsterpartier hade behov av ”enhet i tanke” – en mer traditionell form av demokratisk centralism. Denna utgångspunkt menar jag är en stor del av nyckeln till Enhetslistans framgångar i den nya period som vänstern verkade i.

Inom Enhetslistan är tendensfrihet bara i liten grad beskriven i våra formella stadgar och partiprogram. Faktum är att det bara är en positiv formulering om att en minoritet har rätt att dra sig ur val till partistyrelsen och verkställande utskott för att säkra sin egen representation. Men på grund av Enhetslistans ursprung är tendensfrihet väletablerat i praktiken. Det betyder att olika strömningar tar debatter öppet, inom partiet och på offentliga plattformar, för att utveckla partiets politik. Att strömningar kan organisera sig öppet och vara tydliga med sina

perspektiv betyder att debatterna inom Enhetslistan blir tydligare och med politiserade än om medlemmarna skulle frukta att bli sedda som en del av en fraktion, bara för att deras åsikter skulle avvika från majoritetens eller ledningens.

Denna praktik, att öppet diskutera oenigheter, har också den positiva sidoeffekten att människor med olika politiska hållningar och bakgrund själva kan betrakta sig som en del av Enhetslistan. Med andra ord drar vi till oss fler händer och hjärnor i det politiska arbetet. Genom åren har vi fått bevisat att ”enhet i tanke” inte på något vis är en garanti för ”enhet i handling”.

Utöver att attrahera flest möjliga är det samtidigt min övertygelse att vi som vänsterfalang tar de bästa besluten genom att ha flest möjliga idéer och erfarenheter representerade i våra debatter. För mig är tendensfrihet en fråga om att jag, som enskild medlem och att vi i SAP som kollektiv, bidrar mest och bäst till utvecklingen av Enhetslistans politik, genom att bibehålla vår egen politiska organisering. När vi och kamraterna i andra strömningar får möjlighet att debattera politiska frågor med kamrater vi delar de grundläggande politiska analyserna med, kan våra (och andras) politiska positioner utvecklas fullt ut, vilket gagnar debatterna och beslutsprocesserna i Enhetslistan som helhet och lyfter den politiska debattens nivå.

Enhetslistan bildades för att möta vänsterns kris på åttiotalet, som en slags akut räddningsmanöver. Men behovet av samling på vänsterflygeln är idag mer aktuellt än någonsin. Vi står inför en politisk situation där människor världen över upplever kapitalismens kriser hårdare än tidigare. De här kriserna blottlägger de inre motsättningarna inom kapitalismen och är en verklig möjlighet för vänstern att framföra vårt, inte endast goda, utan också nödvändiga alternativ. I den situationen är det helt avgörande att vi både kvantitativt och kvalitativt bygger upp en politisk självorganisering av arbetarklassen, som är i stånd att faktiskt ta makten. Arbetare i alla länder måste förena sig, men förutsättningen för det är att vi startar i vår egen ankdamm!

Annika Holm Nielsen är aktiv inom SAP och Enhetslistan
Översättning från danska: *Johannes Jensen*

Revolution (f d Avanti)

Mot uteslutningen av Peter Möller! Försvara tidningen Revolution! Nej till häxjakt på marxister!

Revolutions redaktion

Revolution 2/9 2015

Under måndagen skrev Peter Möller ett inlägg på Facebook där han förklarade att Vänsterpartiets verkställande utskott (VU) föreslår partistyrelsen att besluta att Revolution ska ses som ett ”konkurrerande parti”. I ett inlägg på Facebook förklarade Peter, som själv sitter i partistyrelsen, att detta i första hand är ett oärligt försök att komma åt och utesluta honom. Men det sätt som det görs på, innebär att det samtidigt är ett angrepp mot tidningen Revolution, mot marxismen och i förlängningen också mot hela partiets vänster.

Den 18 augusti ringde Vänsterpartiets partisekreterare Aron Etzler till Peter Möller och hotade honom med uteslutning, på grund av att han skulle vara ”medlem” i Revolution (som tidigare hette Avanti). Etzler påstod att Revolution var ett ”konkurrerande parti” till Vänsterpartiet och att Peter därför måste ”välja parti”. Men sedan tycks det som att de ändrade sig om denna linje – de kanske kände att en uteslutning av Peter vore alltför kontroversiellt – och istället valde ett enklare mål. De är väl medvetna om att Peter Möller är välrespekterad,

framförallt bland de som han arbetat direkt med i Umeå. Bland annat därför vill de inte attackera honom direkt, utan vill stärka sin position först.

Peter Möller som sitter i partistyrelsen hotas av uteslutning för sitt arbete med Revolution.

De ställer nu partistyrelsen inför en fråga som de framställer som en ren teknikalitet: Är Revolution ett parti, ja eller nej? Genom att diskutera om Revolution är ett "parti" eller inte försöker de undvika diskussionen om uteslutningen av Peter Möller – och istället diskutera någonting helt annat. Vi har alltså en situation där nästa partistyrelsemöte kommer att diskutera – inte krisen i Mellanöstern, inte splittringen i Syriza och kampen i Grekland, eller hur vi ska kämpa mot Sverigedemokraterna. Nej, man ska diskutera huruvida Revolution är ett "konkurrerande parti"! Många kommer nog att ställa sig frågande till denna prioritering, särskilt som anklagelsen är absurd.

Detta skulle de också driva igenom utan en period av diskussion i partiet – ett helt odemokratiskt förfarande. Revolutions redaktion hade inte tillfrågats om att komma in med en kommentar. Det är lyckligtvis så att Peter Möller gick ut med en offentlig protest. Detta har chockat många Vänsterpartister, som nog hade föredragit att få ta del av en politisk diskussion som VU ville föra bakom lyckta dörrar.

Vad är Revolution?

Revolution är en marxistisk tidningsförening, en idéströmning organiserad runt en tidning. Vi ställer inte upp i några val och vi uppmuntrar till en röst på Vänsterpartiet. Det vill säga: vi är varken konkurrerande eller ett parti. Om vi skulle definieras som ett parti så kan nästan vad som helst definieras som ett parti, vad som är och inte är ett parti blir helt godtyckligt.

Att göra om diskussionen till huruvida Revolution skulle vara ett parti eller inte är ett sätt för dem att attackera oss på rent teknisk grund, som under de kommande dagarna sannolikt kommer kompletteras med alla möjliga försök att misstänkliggöra Revolution.

Men låt oss komma ihåg att detta började med att de hotade Peter Möller med uteslutning. Den perfekta ursäkten, verkar VU ha tyckt, är att attackera tidningen Revolution, som Peter under de senaste månaderna närmat sig och börjat sympatisera med. Har alla partistyrelsemedlemmar som ska ta beslutet om Revolution "är ett parti" informerats om att orsaken är att man planerat att väcka ett uteslutningsärende mot Peter?

Det verkar inte som att de har gjort det, utan VU räknade troligtvis med att det skulle vara enklare att få igenom ett beslut om att Revolution är ett "parti" – för att sedan ställa parti-

styrelsen inför ett fullbordat faktum: Peter måste nu ”lämna Revolution”. Vad detta exakt ska innebära har de givetvis inte kunnat förklara, men det borde väl rimligtvis inkludera en försäkran om att inte sälja tidningen eller försvara de idéer den står för. Det vill säga en munkavle, som Peter redan i sitt inlägg på Facebook rakryggat sagt att han inte tänker acceptera. Om han inte gör det kommer han att uteslutas.

Men allt detta är bara svepskäl, det verkliga ”problemet” är inte Revolution, utan det arbete som Peter bedrivit i partistyrelsen, där han såvitt vi förstår under den senaste perioden ofta har stått längst till vänster. Han började bli obekvä. Att han arbetat mer aktivt under den senaste perioden med att stärka marxismen inom Vänsterpartiet bland annat genom studiecirklar i marxism och att han börjat arbeta med att sälja Revolution var säkerligen ytterligare något som stack i ögonen på VU.

Det var för några månader sedan som Peter Möller började hjälpa oss med att sälja tidningen Revolution. Detta eftersom han efter en tid av studier och diskussion kommit att börja sympatisera med de idéer vi för fram i tidningen. Många kamrater i Umeå partiförening kan berätta om detta, och Revolution har ofta varit en väldigt uppskattad tidning. Detta är ett gott betyg till vår tidning, men tidningens popularitet har inte gjort alla lika nöjda. Därför har de nu uppfunnit en ursäkt att utesluta honom.

Peter Möller skrev själv på sin Facebook om hur han blivit ombedd att ”hålla tillbaka” med sin kritik i partistyrelsen. Detta gör det tydligt, ihop med tidigare attacker mot vänstern inom både Vänsterpartiet och Ung Vänster och de steg som tagits högerut att detta alltså inte i första hand är en attack mot tidningen Revolution, utan mot marxismen och vänstern i partiet, som Peter Möller är en ledande del av. Det har inte börjat med Peter och det kommer inte sluta med Peter.

Läge för vänsteropposition

En sak som Revolution har varit väldigt tydliga med är att vi tror att den politiska anpassning som Vänsterpartiets ledning gjort till Socialdemokraterna, både innan och efter valet, leder partiet i helt fel riktning. De nuvarande budgetförhandlingarna är ett tydligt exempel. Magdalena Andersson har redan förklarat att Socialdemokraternas höstbudget kommer att bli en ”stram budget”, vilket med andra ord innebär en högerbudget med vissa mindre reformer. Socialdemokraterna måste trots allt visa att det blir någon slags skillnad jämfört Reinfeldt.

Detta är ett utmärkt läge att agera vänsteropposition. Vänsterpartiledningen har också krävt en lång lista på många bra förbättringar. Men i jämförelse exempelvis med det krav på 200 000 nya jobb i offentlig sektor som var huvudfråga i valet 2006 är det en tydlig skillnad. Andra radikala krav som man förr drivit mycket intensivt och öppet drivs idag på ett mycket mer försiktigt sätt. Exempelvis har inte mycket gjorts i frågan om 6 timmars arbetsdag, med undantag för försöket på äldreboendet i Göteborg. Andra krav som kampen mot bemanningsföretag och otrygga anställningar drivs också försiktigt och lågintensivt. Förstatliganden av banker, som man kunde prata om ganska ofta förr, nämns nästan aldrig idag bortsett från på 1 maj.

Ambitionerna är satta mycket lågt och handlar på sin höjd om några hundra miljoner kombinerat med ett par mindre reformförslag. Det skulle vara vansinne att säga att detta inte gör konkret skillnad för människor – men eftersom högerpolitiken i huvudsak ligger fast är det mycket långt ifrån den nödvändiga kursändring som behövs.

Att vara vänsteropposition är idag i vår mening bara möjligt genom att distansera sig från Socialdemokraternas högerpolitik. Vi skulle kunna säga: samarbetar gör vi gärna, men i så fall bara om en socialistisk politik. Vi skulle ha tjänat enormt på att vara skarpa kritiker, och inte ge SD rollen av att vara den enda ”verkliga” oppositionen. Partiet kan säga att ”vi är i

opposition” hundra gånger om, men så länge Socialdemokratin regerar med stöd från Vänsterpartiet – kommer vi sammankopplas med deras politik. Vi ses som medansvariga. I verkligheten borde vi bara stödja en Socialdemokratisk regering om de genomför verkliga reformer, inte en budget med enstaka små reformer men som i övrigt behåller högerpolitiken och definitivt ingen "stram" budget.

Detta är naturligtvis en kritik av ledningens linje. Vi har fört fram detta för att försöka rädda partiet från en väg som vi tror skadar partiet på sikt, och riskerar vår relevans som ett kämpande socialistiskt parti. Om en nära vän är på väg att göra ett allvarligt misstag är inte den bästa vännen den som ingenting säger, utan tvärtom den som säger ifrån. På samma sätt är det inte bara varje partimedlems grundläggande demokratiska rättighet, utan faktiskt också ansvar, att efter förmåga bidra till partiets diskussion.

Revolutionära idéer

Problemet för VU är att Revolution står för revolutionära marxistiska idéer. Men dessa idéer var grundläggande för Vänsterpartiet vid dess bildande 1917. Vi menar att vi måste hitta tillbaka till den kämpande socialistiska tradition där vi har våra rötter. Denna tradition sträcker sig hela vägen tillbaka till den ryska revolutionen 1917, och det demokratiska arbetarstyret som etablerades under de första åren efter revolutionen, men som krossades av den stalinistiska byråkratiska urartningen.

Det är utmärkt att partiet börjat göra upp med det stalinistiska arvet, men vi kan samtidigt inte acceptera borgerlighetens lögn om den revolutionära arbetarrörelsens historia. När partiet slutade kalla sig "kommunistiskt" slängde vi på många sätt ut barnet med badvattnet. Den socialistiska revolutionen har skuffats undan och ersatts av gradvisa förbättringar.

I Avanti (nu Revolution) har vi istället framhållit att det är kapitalismen som är orsaken till samhällsproblemen vi ser, och att det inte finns någon lösning på arbetarklassens problem – arbetslösheten, urholkade fackliga rättigheter och nedskärningar – inom ramen för detta system. Kapitalismen kommer inte att återvända till den utveckling vi såg under efterkrigstiden och därmed kommer ingen verklig välfärdspolitik att kunna föras inom systemet, än mindre nu när kapitalismen är inne i den kanske värsta krisen någonsin.

För att bekämpa Sverigedemokraterna, men också borgerligheten och högern inom socialdemokratin, behöver Sveriges ungdomar och arbetare ett tydligt socialistiskt alternativ. Endast en socialistisk politik kan erbjuda en framtid för alla där olika grupper inom arbetarklassen inte behöver konkurrera med varandra om resurserna. En sådan socialistisk politik skulle bland annat kunna innehålla ett förbud mot bemanningsföretag, stopp för alla privatiseringar, totalt förbud mot vinster inom välfärden, nej till alla nedskärningar, arbetsplatskamp emot dåliga arbetsvillkor, en massiv satsning på välfärden; med 200.000 nya jobb inom offentlig sektor och mycket mer. Men en sådan politik kräver att man tar över bankerna och storföretagen – eftersom det är borgarklassen som har pengarna till detta.

Ett sådant program skulle heller aldrig accepteras av de andra parlamentariska partierna eller av borgarklassen. Det krävs därmed massiva mobiliseringar för klasskamp – för ett sådant program och mot alla attacker, mot rasism, fascism och andra produkter av det kapitalistiska systemet. Detta är vad Vänsterpartiet enligt vår mening borde göra. Och det är dessa frågor som vi borde ägna oss åt att diskutera, och en sådan rörelse vi måste bygga. Marxismen måste få genomslag i partiets agerande.

För ett socialistiskt alternativ

Nu vänder VU istället taggarna inåt mot ett påstått hot. Att det sker samtidigt som man förhandlar om budgeten med S- och MP-regeringen är naturligtvis ingen slump. VU försöker tysta kritiska marxister som Peter Möller, som kan sätta sig emot att partiet ger upp ännu mer

av sin politik för att få in småreformer i regeringens i övrigt högerinriktade politik. Siktet är naturligtvis inställt på den plats i regeringen som man blev snuvade på förra hösten.

Diskussionen handlar kort sagt om vad partiet är och vad det borde vara. I och med VU:s agerande har detta blivit en öppen kamp, som på kort tid och utan diskussion innebär att vi – många av oss medlemmar i över ett årtionde – plötsligt riskerar att bli utslängda ur partiet. Det är fruktansvärt odemokratiskt, byråkratiskt och om sanningen ska fram också extremt obehagligt.

Det är helt uppenbart att det är just vår betoning på revolution, marxism och klasskamp som har gjort oss till måltavla. Också en liten marxistisk idéströmning måste tydligen tystas och slängas ut, för att VU ska kunna fortsätta sin politik av anpassning till Socialdemokraterna. Detta är ingen ”teknikalitet”, vilket VU med maktspråk försöker få det till att vara. Vi protesterar – och det högljutt – emot detta. Vårt krav är vår självklara demokratiska rättighet att få framföra våra åsikter.

Stoppa attackerna mot marxismen!

Denna manöver från VU:s sida kan bara ha ett enda syfte – att inleda en intern kampanj mot marxismen. Till att börja med kommer partiet kastas in i en uppslitande häxjakt mot marxisterna kring Revolution, där ledningen kommer uppmuntra en kultur av angiveri och misstänksamhet, och göra allt för att förhindra försök att inte sprida den ”förbjudna” marxistisk litteratur som Revolution publicerar. Men de kommer givetvis inte att stoppa oss. Vi lägger inte ned tidningen, och våra mångtaliga prenumeranter inom Vänsterpartier gissar vi kommer att fortsätta läsa den i hemlighet. Situationen kommer att bli helt ohållbar.

Om detta går igenom kommer det inte att sluta med oss. Fler inom vänstern kommer att attackeras så snart VU upplever dem som ”för revolutionära”. Därför är varenda attack på en del av vänstern en attack mot hela vänstern. Attacken mot Peter och mot Revolution är en attack mot marxismen, ett led i försöket att göra sig av med marxismen inom partiet. Alla som anser att marxister har rätt att vara aktiva i partiet borde därmed protestera mot detta. Och än mer borde alla som anser att marxismen måste försvaras och stärkas inom partiet, som vill kämpa emot högervridningen av partiet och som ser sig som en del av vänstern slå tillbaka mot detta.

Låt detta inte ske! Sätt stopp för attackerna nu, innan det är för sent! Det är bara att se vad som hänt med de arbetar- och vänsterpartier i Europa som fortsatt att gå till höger och som inte tagit avstånd från politikeretablissemangen – de har alla försvagats eller till och med dött ut. Det säger sig självt att en sådan högerväng blir lättare för ledningen att göra och troligare att den sker om delar av vänstern slängs ut.

VU försöker framställa det som om Revolution utgör något negativt för Vänsterpartiet, men det är tvärtom! Vad vi vill kämpa för är att bevara och stärka Vänsterpartiet som ett socialistiskt alternativ. Den grundläggande politiska fråga som det handlar om är huruvida Vänsterpartiet ska fokusera på att få igenom små snabba vinster genom olika typer av parlamentariska förhandlingar, eller fokusera på att skilja ut sig som det verkliga socialistiska alternativet, ett parti som kan visa ungdomar och arbetare en socialistisk väg ur en allt svartare kapitalism. Om ledningens högerlinje fortsätter kommer man att riskera att missa möjligheten att kanalisera radikaleringen som pågår.

Vi kommer att kämpa för ett parti som kan bli ett verkligt alternativ för alla radikala ungdomar och arbetare. Om alla de som idag knyter näven i fickan i frustration över att de inte vet hur de ska bekämpa förtryck, orättvisor och högerpolitik skulle organisera sig i Vänsterpartiet skulle kampen emot kapitalismen och dess konsekvenser bli oerhört starkare! Se till att det sker! För ett revolutionärt Vänsterparti, stoppa attackerna mot marxismen!

För att stoppa denna attack lanserar därför Revolution tillsammans med flera andra från Vänsterpartiet ett upprop mot Peter Möllers uteslutning med start idag, mot en fortsatt häxjakt – och för vänsterns demokratiska rätt att framföra sina åsikter. Detta är ett helt grundläggande demokratiskt krav, till försvar för marxismens rätt att existera i Vänsterpartiet. Genom uppropet hoppas vi kunna förhindra denna utveckling, till försvar för marxismen i partiet, och till försvar för Peter Möller.

- **Försvara Peter Möller! Försvara tidningen Revolution!**
- **Nej till en häxjakt mot marxister – inga uteslutningar!**
- **För vänsterns demokratiska rätt att uttrycka sina åsikter!**

Stoppa Revolutions uteslutning ur Vänsterpartiet!

Revolutions redaktion

Revolution 9/9 2015

I söndags röstade en liten majoritet av Vänsterpartiets ledning igenom att Revolution ska anses vara ett ”konkurrerande parti”. Det innebär att alla som arbetar med tidningen *Revolution* nu riskerar uteslutning ur partiet, och risken är stor att vi kommer att få se en häxjakt i partiet där man hotar folk med uteslutning till höger och vänster. I grunden handlar konflikten om vilken slags parti Vänsterpartiet ska vara: ett som nöjer sig med att få igenom mindre reformer i en parlamentarisk kohandel med den socialdemokratiska högern, eller ett som organiserar motoffensiven mot kapitalismens kris och öppet förklarar sig stå för ett perspektiv om en socialistisk revolution som lösning på samhällets problem.

Det var många vänsterpartister som blev besvikna när de loggade in på Facebook i söndags kväll. Med minsta möjliga majoritet – bara 12 mot 10 röster – röstade Vänsterpartiets partistyrelse igenom en deklaration om att Revolution är ”ett konkurrerande parti”. De har uppenbarligen inte lyssnat på det överväldigande motstånd detta förslag stött på i sociala medier, vilket varit den enda plats där detta hunnit debatteras. Många vänsterpartister runt om i landet var upprörda och såg det helt riktigt som ett tydligt övergrepp på interndemokratin. Tillsammans med flera ledande vänsterpartister lanserade Revolution en namninsamling till Peters försvar, mot uteslutningar och mot att definiera Revolution som ett parti, som samlade in nästan 250 namn på mindre än 72 timmar.

In i det sista var utgången osäker, och majoriteten oklar. Men trots detta pratar VU redan om uteslutningar, vilket visar att det har blivit en principfråga för det verkställande utskottet (VU) att göra sig av med tidningen Revolution. De tvekar inte ens inför att medvetet orsaka splittring och skärpta motsättningar i partiet. Detta kommer att skada partiet och öppnar upp för en lång och segdragen konflikt, där alla sympatisörer till Revolution – däribland den kongressvalda partistyrelsesuppleanten Peter Möller – hotas av uteslutning. Vi riskerar att se en veritabel häxjakt på våra läsare, aktiva och sympatisörer, vilket är helt skandalöst i ett läge då vi borde stå enade i kampen mot högern, SD och borgarklassen.

Revolution har rätt att existera

Vi har redan förklarat varför Revolution omöjligt kan vara något konkurrerande parti till Vänsterpartiet. Revolution ställer inte upp i några val, utan uppmanar tvärtom till en röst på Vänsterpartiet, vi stöttar partiet aktivt i valrörelser, och uppmanar folk till att gå med och bli aktiva i både Vänsterpartiet och Ung Vänster. Men vi har varit väldigt tydliga med att vi är en politisk idéströmning, med vissa gemensamma idéer som vi försvarar, och att vi också är organiserade runt en tidning.

Vi är en idéströmning bland flera inom partiet, och har samma självklara demokratiska rätt att existera som andra. Alla som varit medlemmar länge inom partiet vet att det finns många grupperingar kring olika politiska åsikter – mer eller mindre organiserade – alla med ”politiska projekt” som stämmer mer eller mindre bra överens. Det finns en höger och en vänster inom partiet, som kan skifta i sammansättning, och där det finns olika grupperingar som varit i olika grad organiserade i olika perioder.

Ledningen har fokuserat på rent organisatoriska och formella aspekter kring hur Revolution är organiserat, för att försöka visa att vi ändå är ett parti. De har försökt låtsas om att det skulle handla om vissa rent organisatoriska principer. Men det har varit tydligt att detta bara varit en undanflykt, för att vägra förklara vad det handlar om.

Vårt ”politiska projekt”

Omedelbart efter söndagens beslut skrev partisekreteraren Aron Etzler på Vänsterpartiets hemsida att problemet är att Revolution har ”ett eget politiskt projekt”, utan att precisera det hela närmare. Men låt oss ta vid och berätta vad Etzler inte säger i sitt uttalande. Avanti (numera Revolution) har länge kritiserat att delar av partiledningen fört en linje som innebär att partiet ska tona ned alla radikala krav, som sex timmars arbetsdag och 200 000 nya jobb inom offentlig sektor. Andra krav som kampen mot bemanningsföretag och otrygga anställningar drivs också försiktigt och lågintensivt. Förstatliganden av banker, som man kunde prata om ganska ofta förr, nämns nästan aldrig idag bortsett från kanske någon gång i förbifarten på 1 maj ibland. I förhållande till kampen mot rasism och fascism har partiets ledning fram tills nu varit extremt blygsamt och tyst, och det har framförallt varit enskilda distrikt som tagit denna kamp på allvar, som Skåne.

Allt detta har vi kritiserat stenhårt och satt det i samband med närmandet Socialdemokraterna för ett allt tätare samarbete. Vi har sagt att partiet urvattnar sin politik för att kunna samarbeta med Socialdemokraterna med sikte att få ta plats i regeringen. Vår kritik har tydligen upprört dem som vill bibehålla sina goda relationer med den socialdemokratiska ledningen. I ett beslutsunderlag inför partistyrelsemötet har de också citerat våra artiklar, som om det var ett problem att Revolution lojalt och tålmodigt har argumenterat för sina idéer. På Ung Vänsterkongresser har aktiva kring tidningen fört fram revolutionära marxistiska idéer, och försökt vinna stöd för dem.

Vi har föreslagit att partiet öppet ska förklara sig stå för ett revolutionärt socialistiskt alternativ. På så sätt kan man slå tillbaka mot rasisterna och lägga skulden för nedskärningar, kris och arbetslöshet där den hör hemma, nämligen hos det kapitalistiska systemet. Och vi har sagt att utrymmet för stora reformer är begränsat, då borgarklassens motstånd mot sådana är enormt mycket större idag på grund av kapitalismens kris, och att vi därmed bara kan få igenom stora saker genom att mobilisera och bygga stora proteströrelser mot nedskärningar på gator och torg.

Vi har istället sett hur Vänsterpartiets ledning steg för steg anpassar sig politiskt till socialdemokratins ledning, i jakt på mindre reformer. Dessa reformer är givetvis bra i sig, men priset har varit att man indirekt tvingas försvara och ses som medansvarig för den alltmer högerinriktade politik som Socialdemokraterna för i budgeten i övrigt. I kommuner och landsting fortsätter nedskärningarna runtom i landet eftersom man vägrar skriva upp statsbidragen.

Som marxister är det helt självklart för oss att stå för ett annat politiskt projekt. Problemet hade kunnat stanna där, och avgöras genom demokratiska diskussioner inom partiet. Ett fåtal inom ledningen anser dock att det är ett problem att vårt projekt är ett så pass tydligt alternativ till deras socialdemokratiska högersväng. Eftersom de inte kan svara på varför vi ska fortsätta

partiets högervändning, och ännu mindre förklara det för partiets medlemmar, känner de sig tvingade att angripa oss och förklara det med rent organisatoriska undanflykter.

Revolution försvarar internationalismen

En demonstration med den pakistanska fackliga fronten PTUDC, som organiserats av IMT i Pakistan.

De har gjort en stor affär av att vi är knutna till den Internationella Marxistiska Tendensen (IMT), och försökt använda detta för att bevisa att vi skulle ha någon slags dold agenda. Denna ”dolda agenda” menar de att de har lyckats lokalisera... på IMT:s offentliga hemsida.

Våra idéer och vår koppling till IMT är inte någonting som vi försökt dölja, utan tvärtom är det någonting som vi stolt annonserar på framsidan av varje nummer av tidningen och på vår hemsida. Och varför inte? Som marxister är vi självklart också internationalister, och försöker därmed givetvis också knyta kontakt och organisera oss internationellt.

Men IMT består likväl inte av partier, och kan inte jämföras med första, andra eller tredje internationalen, som bestod av masspartier. IMT består av strömningar som likt Revolution i Sverige arbetar för att stärka marxismen inom den internationella arbetarrörelsen. I Spanien verkar våra kamrater inom Podemos genom den officiella Podemos-cirkeln Podemos por el socialismo, i Grekland först inom Syriza och nu i Folklig Enhet. I Storbritannien är de aktiva i kampanjen för att få vänsterkandidaten Corbyn vald till partiledare för Labour, i Venezuela inom det förenade socialistpartiet PSUV. Hur kan dessa kontakter vara negativa?

IMT följde entusiastiskt upp och stödde Chavez uttalande om en Femte international. Detta är någonting som Vänsterpartiets ledning borde se som en styrka och en verklig tillgång. Vi lever i en period av globaliserad kapitalism och en global arbetarklass, där företag flyttar sin produktion för att pressa upp vinsten, och ägnar sig åt såväl kapitalflykt och spekulation som imperialistiska krig för att jaga extraprofit. Därför borde Vänsterpartiet inte skrämmas av internationalismen, utan ställa sig i första ledet för byggandet av en internationell socialistisk arbetarorganisation med stöd inom massan.

Den verkliga orsaken till uteslutningarna

Vi försöker inte stärka marxismen genom – som VU med klassisk stalinistisk skrämselfpropaganda försöker måla upp – hemliga sammansvurna konspirationer eller intriger och manövrar för att ”kuppa ledningen för partiet”. Vi är helt öppna och ärliga med våra metoder och intentioner. Vårt mål är inte att få vara partiledare eller att sitta på några speciella poster för sakens skull, utan att Vänsterpartiet ska bli ett verkligt revolutionärt parti. Det är vårt projekt

och vi tror att det finns många fler än oss som håller med om det. Det gör oss för övrigt definitivt inte till ett parti.

Vissa verkar tro att vi sätter likhetstecken mellan oss själva och marxismen, att vi är hela vänstern och vi är de enda marxisterna, när vi säger att uteslutningarna är en attack mot marxismen och vänstern. Dessa kamrater har missuppfattat vad vi menar. Vad vi menar är att detta är ett led i attackerna mot marxismen inom Vänsterpartiet och Ung Vänster, som är ett led i attackerna mot vänstern. Igår attackerade de Allard som var en del av vänstern, idag är det oss, imorgon är det någon annan.

De väljer oss just idag eftersom de just nu upplever den kritik som vi för som särskilt problematisk – men om de upplever någon annan del eller grupp inom vänstern vara problematisk i framtiden kommer dessa kamrater också bli attackerade. Vi vill fråga de kamrater, ofta själva en del av vänstern, som menar att detta inte är en politisk attack och absolut inte en attack mot vänstern inom partiet: Hur många ur partihögern har uteslutits? Hur var det med Vägval Vänster, som öppet organiserade en fraktion, planerade en kupp för att ta över ledningen och kritiserade partiet i media på ett ytterst fientligt sätt?

Ingen av dem uteslöts. Och hur är det med dem vars agerande utan tvekan kan anses ”allvarligt skada partiet”, som den partiförening i Bromölla som samarbetat med SD och Moderaterna för att peta bort en socialdemokrat i val av kommunfullmäktiges presidium? Och Vänsterpartiet i Fagersta som genomfört nedskärningar och valde att börja tillämpa ”valfrihetssystem” enligt Lagen om Valfrihet – borgarnas privatiseringslag? Inga verkliga attacker har gjorts mot högern.

Däremot uteslöts Markus Allard och gruppen kring honom. Även om det finns många frågor där vi tycker annorlunda än Allard – och tycker att han många gånger kunnat agera annorlunda – så var det också en attack mot vänstern. Därför var vi motståndare till uteslutningarna. Nu står vi på tur och fler kommer att komma. Vänstern inom partiet måste inte hålla med oss i alla frågor för att vara emot vår uteslutning. Det handlar om insikten att vänstern blir svagare ju fler som utesluts och att man därför måste ta en helhjärtad strid emot dessa attacker. Ju fler som utesluts idag, desto lättare blir det att utesluta fler i framtiden och föra partiet åt höger. Även de som inte ser sig som en del av vänstern inom partiet borde kämpa emot vår uteslutning, eftersom denna interna strid bara kommer försvaga partiet.

För ett kämpande parti!

En del verkar tro att eftersom deras åsikter ansetts obekväma i många år – utan att de uteslutits, så innebär det att de inte kommer bli uteslutna i framtiden. Men man kan inte enkelt basera sig på de senaste årtiondena och tro att den framtida utvecklingen kommer att bli precis likadan. Den period vi är inne i nu skiljer sig från den föregående. På grund av att pressen från borgarklassen blir oändligt mycket starkare under en epok av kapitalistisk kris och revolution så kan det som bara varit en ”obekvä” åsikt tidigare, bli en ”oacceptabel” åsikt idag eller nästa månad.

Kapitalismen går igenom en av sina värsta kriser någonsin, vilket visas såväl av den extrema instabiliteten på aktiemarknaden, som av hur brutalt den europeiska borgarklassen har krävt att politikerna ska behandla arbetarna i Sydeuropa. Krisen har ännu inte slagit så hårt mot Sverige, men den är på väg hit, i takt med att Sveriges exportmarknader saktar in. Samtidigt hänger hushållens skulder och den växande bostadsbubblan som ett stort moln över ekonomin, som kan orsaka en allvarlig nedgång när som helst. Det är tydligt att borgarklassen i Sverige, de borgerliga partierna – och även Socialdemokraterna – förbereder sig på detta.

Därför ökar man den rasistiska propagandan för att splittra arbetarklassen samtidigt som man låter fascister röra sig mer öppet för att skrämna vänstern från att organisera protester, det vill

såga – man ”söndrar och härskar”. Man pratar om behovet av ”en stram budget” och ”återhållsamhet med statens finanser”. De gör sig redo att sätta igång att skära ned – om kapitalet så kräver.

Det finns en anledning till att så många vänsterpartier och arbetarpartier i Europa kapitulerat inför pressen och fört en högerpolitik. Arbetarrörelsens högersväng är visserligen inget nytt; den inleddes i samband med 80-talets nya ekonomiska period där borgarklassen gjorde det tydligt att de inte längre accepterade stora reformer utan krävde en högerpolitik. Men dagens arbetarpartier och deras svek slår något av ett rekord. Vi såg det med Hollande och Socialistpartiet i Frankrike som lovade att beskatta de rika och ett slut på åtstramningspolitiken – men när han blev vald både fortsatte han och eskalerade nedskärningarna!

Hollande är nu den mest hatade presidenten sedan de började göra mätningar om den franska presidentens popularitet. Vi såg Pasoks totala svek som inledde de hårda nedskärningspaketen på order av Trojkan i Grekland. Nu ser vi Syriza – partiet som stod till vänster om Vänsterpartiet, som kom till makten för att de lovade ett slut på nedskärningspolitiken och valdes på ett tydligt vänsterprogram. De hade massornas fullständiga stöd. Ändå kapitulerade de.

Varför? Det är på grund av den oerhörda press som borgarklassen internationellt och nationellt utsätter dessa partier för. Det är för att det inte finns någon annan utväg ur kapitalismens kris än en hård för kamp emot borgarklassen för socialism. Det enda sättet att få ett slut på nedskärningar och finansiera ett verkligt reformprogram idag är att ta borgarklassens pengar – inte genom beskattning som de lätt kan trixa sig ur och som dessutom inte räcker – utan genom att nationalisera deras tillgångar, nationalisera bankerna och storföretagen. De partier som inte är redo för denna kamp, som satts på prov och visat att de inte är villiga att ta striden, har straffats hårt.

Vi har sett det med Pasok och Syriza. Vi har sett det i Italien, landet med den kanske starkaste kommunistiska traditionen i världen, men som idag inte ens har något arbetarparti längre! Allt på grund av partiledningarnas försök att kompromissa med en allt oförsonligare borgarklass. Men även många vänsterpartier som inte satts vid makten – men som bara inte gått åt vänster eller som inte lyckas skilja ut sig från politikeretablissemangen – går kräftgång. Ledare och partier, som däremot vågat vara hårda i sin kritik av ojämlikhet, bankirernas stölder och politikernas hyckleri, som stått för något slags vänsteralternativ, har blivit oerhört populära. Det senaste exemplet är Corbyn i Storbritannien. Detta ska vara Vänsterpartiets roll.

Vänsterpartiet måste kanalisera ilskan hos de radikaliserade unga och arbetare som deltog på protester och demonstrationer förra året mot fascism och rasism – och som vill ha ett radikalt och kämpande alternativ att organisera sig i! Men man borde också försöka vinna de som i missnöje vänder sig till SD. De nästan 30 procent av LO-väljarna som stödjer SD är inte huvudsakligen rasister. De är framförallt missnöjda med de partier som finns. Vänsterpartiet skulle kunna vinna många av dessa, om man inte ansträngde sig så innerligt för att kopplas samman med regeringen, med Socialdemokraterna och ses som ”ansvarsfulla politiker”.

Stoppa uteslutningarna!

Det som står på spel är partiets överlevnad och själ. Om man anpassar sig för pressen redan nu – hur mycket kommer man då kunna anpassa sig vid en ny ekonomisk nedgång, när pressen från borgarklassen mot Socialdemokraterna mångdubblas? Vänsterpartiet riskerar då att gå samma väg som de andra vänsterpartier i Europa som svikit och uttraderats som partier. Detta är en strid om vilket slags parti vi vill ha. Ett bihang till socialdemokratin eller ett kämpande socialistiskt parti? Vi tar strid för partiets överlevnad, för dess återvändande till dess revolutionära rötter 1917 då man vägrade ställa upp på Socialdemokratin klassarbete och svek.

VU försöker kväsa det arvet och göra partiet till ett vänstersocialdemokratiskt parti. Vi är en av många grupper och medlemmar som vill bekämpa denna högersväng, och kampen kommer inte ta slut om vi slängs ut. Men den kommer att försvagas med varje grupp som slängs ut och alla de som blir besvikna och väljer att lämna i samband med det, samt alla de som funderat på att gå med i partiet men som väljer att avstå. Vi är övertygade om att det är många som vill föra partiet till vänster. Vi ber alla er att bekämpa och stoppa den häxjakt som nu kommer inledas mot Revolution.

Genom att påbörja en process för att utesluta Peter Möller och Revolutions försäljare och sympatisörer, har VU använt organisatoriska medel för att ta en konflikt som i verkligheten är politisk. Förutom att vara oärligt, är detta också – precis som många lyft fram – oerhört skadligt för partiet och dess interna debattklimat. Ett uttryck för detta, är att många människor vi har varit i kontakt med har varit genuint rädda för att bli uteslutna själva om de skrev på vårt upprop mot uteslutningar.

Man går i en riktning där partikamrater håller tyst när de misstycker om ledningens beslut, istället för att försöka korrigera det. Detta är allvarligt eftersom det hämmar partiets interna liv och förhindrar partiets politiska utveckling. Man riskerar att många av de mest hängivna aktivisterna, som bryr sig om vad partiet gör och vart partiet går, ger upp och lämnar partiet, i trötthet, pessimism och desillusion. De flesta som arbetar med oss säljer tidningen eller prenumererar på den. Mot bakgrund av vad de sagt hittills är det inte otroligt att Vänsterpartiets ledning kommer att börja utesluta de som öppet köper, säljer, ses läsa eller prenumererar på tidningen.

Vad vi ser är den märkliga kombinationen av att VU vill lämna de positiva delarna av den kommunistiska tradition man kommer från bakom sig – det vill säga de revolutionära traditionerna – medan man verkar behålla de stalinistiska och byråkratiska metoderna och sättet att se på det interna partilivet. Vi är många som trodde och hoppades att vårt parti hade lämnat dessa metoder bakom sig. Det troliga är att detta också förs vidare till Ung Vänster där alla vi som varit aktiva inom Ung Vänster i årtal kommer riskera uteslutning.

Vi vill inte se en sådan utveckling, och på nästa partikongress vill vi inte gärna diskutera huruvida vi ska få fortsätta vara medlemmar i Vänsterpartiet. Vi vill diskutera hur vi bäst kan bekämpa Sverigedemokraterna och högern, hur vi kan bygga vänsterpartiet starkt och hur vi snabbast och bäst ska kunna avskaffa kapitalismen. Men vi tvingas nu att ta striden för vår rätt att vara kvar inom Vänsterpartiet. Vi kommer att ta den striden.

Vi ger inte upp!

Internationella Marxistiska Tendensen.

Vi vägrar att ge upp vår tidning, som vi anser är nödvändig för att stärka Vänsterpartiet, och vi kommer ta striden till kongressen 2016. Vi uppmanar alla kamrater att stödja oss i denna kamp. Gör det omöjligt för ledningen att utesluta oss! Alla kan hjälpa till genom att ta en

prenumeration på tidningen. Ta med den till partimöten så att partikamrater får bekanta sig med den. Ta en bild på dig själv när du håller upp tidningen som om du skulle sälja den, och skicka bilden till oss! Hjälp oss att integrera tidningen med partiet så att de inte kan utesluta oss! Tillsammans är vi starka!

Vi vet att många andra i partiet också identifierar sig som marxister, och vi bjuder in alla dessa kamrater till en seriös och konstruktiv diskussion om partiets framtid. Fram till kongressen 2016 kommer vi att ha mycket att göra. Du kan hjälpa till genom att skriva under uppropet på uppropmotuteslutningar.wordpress.com, eller bjuda in oss till din partiförening för en konstruktiv diskussion. Hör gärna av dig till oss om du vill veta mer, eller engagera dig i Revolution.

Vi finns i Vänsterpartiet för att stanna, för vi tror att Vänsterpartiet behöver marxismen och att arbetarklassen behöver ett revolutionärt vänsterparti på marxismens grund. Vi kommer att stå längst fram på barrikaderna, och fortsätta argumentera för det enda alternativ vi känner till – för den internationella socialistiska revolutionen.

**Kamratliga hälsningar,
Redaktionen för Revolution**

10 sätt att stoppa uteslutningen av Revolution ur Vänsterpartiet

Revolutions redaktion

Revolution 14/9 2015

Vänsterpartiets partistyrelse tog nyligen beslutet att Revolution ska ses som ett konkurrerande parti till Vänsterpartiet, och eftersom partiets stadgar förbjuder dubbelorganisering så kommer nu vi som arbetar med Revolution att ställas inför uteslutningar. Vi inleder därför en kampanj för att stoppa dessa uteslutningar och för

att upphäva det absurda beslutet som fattats av en liten majoritet av partistyrelsen – bara 12 mot 10. Vill du hjälpa oss? Här har du några förslag:

1. Skriv på uppropet mot uteslutningar och sprid det

Några dagar efter att Peter Möller avslöjat på Facebook att verkställande utskottet (VU) hotade honom om uteslutning, lanserade Revolution tillsammans med flera andra vänsterpartister ett upprop för att stoppa hans uteslutning. När det nu är alla som arbetar med Revolution som står under hot om uteslutning, har uppropet blivit än viktigare. I skrivande stund har över 250 personer skrivit på, och fler underskrifter trillar hela tiden in. Du kan läsa uppropet [här](#) och skriva under genom att maila namn och titel/partiförening till uppropmotuteslutningar@gmail.com

2. Gilla kampanjen på Facebook och bjud in dina vänner till att göra detsamma

Gilla sidan [Nej till uteslutning av Peter Möller](#) på Facebook, och sprid sidan bland dina vänner. Dela denna och andra artiklar, så att fler får läsa om vad som händer. Använd gärna taggen #Stoppauteslutningarna i sociala medier.

3. Skaffa en prenumeration på Revolution

Prenumerera på *Revolution!* Att skaffa en prenumeration är ett sätt att försvåra uteslutningar, genom att visa att det finns ett brett stöd för tidningens rätt att existera i partiet. Det är också ett bra sätt att bilda dig en egen uppfattning om tidningen. Du kommer få läsa marxistiska analyser av händelserna i Sverige, Grekland, i Storbritannien, i Mellanöstern och mycket mer. Både partiföreningar, distrikt och enskilda kan [teckna en prenumeration](#).

Bonus: Skriv det på Facebook

Samtidigt som du tar en prenumeration kan du skriva på Facebook att du tar en prenumeration och varför, för att förmå andra att göra samma sak. Även om du inte är medlem i Vänsterpartiet, Ung Vänster eller VSF kan du stötta oss med att ta en prenumeration. En starkare tidning är svårare att utesluta!

4. Sälj Revolution – ta en bild!

I sin jakt på att hitta något kriterium för vem som är "medlem" i det så kallade "partiet" Revolution, verkar VU vilja dra gränsen vid de som säljer, prenumererar på eller har sålt tidningen. Låt oss visa dem att vi inte accepterar det. Kontakta någon Revolution-försäljare eller hör av dig till oss på info@marxist.se så skickar vi dig ett antal tidningar som du kan sälja i din partiförening, så att du och andra partimedlemmar kan läsa och bilda sig en egen uppfattning.

Bonus: Ta en bild!

Ta med några partikamrater och ställ er och "sälj" varsitt nummer av *Revolution* i valfritt gathörn eller kontor. Ta sedan en bild och publicera den på Facebook, och förklara vad det handlar om! Det är ett bra sätt att visa på det absurda i att förbjuda försäljning av en viss tidning.

5. Ta en resolution i din partiförening eller Ung Vänster-klubb

Ta en resolution i din partiförening eller Ung Vänster-klubb mot uteslutningar, mot påståendet att Revolution är ett parti och för ett demokratiskt Vänsterpartiet. Kontakta oss för förslag på hur en sådan kan se ut. Ni kan även skriva på uppropet (ovan) som klubb eller partiförening.

6. Gå till ett "Vad är Revolution?"-möte

Marxistiska Studenter och Revolution kommer att ordna möten om uteslutningarna och vad Revolution är, i Göteborg, Uppsala, Stockholm och Malmö. Gå dit, lyssna, fråga och delta i diskussionen, så att du kan ta ställning på en välinformerad grund.

7. Bjud in någon Revolution-aktivist till din partiförening eller Ung Vänsterklubb

Vill du att dina partikamrater ska bli lika välinformerade som dig? Bjud in någon från Revolution till ett möte om uteslutningarna, arrangerat av din partiförening, Ung Vänsterklubb eller helt separat. Vi är alltid redo att rycka ut för diskussion och samtal.

8. Stöd Revolution ekonomiskt

Fram till kongressen i maj kommer vi försöka resa land och rike runt och besöka partiföreningar och Ung Vänster-klubbar, för att diskutera, samla stöd för kampanjen och förhindra uteslutningarna. Detta kommer kosta en del pengar. Revolution har inga rika finansiärer eller statliga bidrag att leva på, utan vår enda inkomstkälla är från sympatiserande ungdomar och arbetare. Om du tror att vi är en viktig röst i Vänsterpartiet, ber vi dig därför att överväga att [donera till oss](#).

9. Skriv motioner till kongressen och sprid dem

Vänsterpartiets partikongress äger rum den 5-8 maj 2016. Då kan vi häva partistyrelsens beslut om att kalla Revolution för ett parti. Hjälp oss med det! Börja förbereda en motion, sprid den och samla in namn.

10. Kontakta oss

Vill du ha fler idéer om hur du kan hjälpa till – eller har du bättre fantasi än oss? Är du intresserad av att diskutera marxistiska idéer eller organisera studier i din partiförening? Vill du veta mer om Revolution och hur man kan arbeta med tidningen? [Kontakta oss här](#), eller skriv till oss på info@marxist.se så ringer vi upp dig!

PS. Glöm inte att dela artikeln vidare och uppmana andra att göra detsamma!

Lästips – om intern partidemokrati, ”tendensfrihet” m m

Bettelheim, [Införandet av fraktionsförbudet i SUKP 1921](#).

Edward H Carr [Partiets inflytande](#) ur boken *Ryska Revolutionen del 1* (om utvecklingen av bolsjevikpartiet och de händelser som ledde fram till fraktionsförbudet)

Ernest Mandel, [Om Althusser, parti och klass](#) (om bl a den interna demokratin i franska kommunistpartiet)

Artikeln ”Varthän Vänsterpartiet? – intervju med Lars Ohly” av Dick Forslund & Kjell Pettersson i [Tidskriften Fjärde Internationalen om Vänsterpartiet Kommunisterna \(VPK\)](#), s. 121 f.